

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

לדור בבית הורי האיש או האשה
מתוך שע"ה אבה"ע סי' ר"ה הי"ד
למרן הגר"י רצאבי שליט"א

זוג נשוי שאין להם עדיין דירה בפני עצמם, אסור להם לדור בבית אבי-האשה, דהיינו בית-חמיו, כי זו עזות-פנים, ואפילו כשיש להם שם חדר מיוחד לשינה. וכן הוא מנהגינו. אבל בבית-אביו, אין שום חשש. ודוקא "לדור" דהיינו בקביעות, אסור בבית-חמיו. אבל עד שלושים יום, יש מקום להקל בשעת הצורך. ואם אינם "דרים" שם, רק באים לבקר מידי פעם ולגים שם כמו שמצוי, אין שום חשש.

המשך בעמוד השלישי

זאתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיבאון מפני ה' אלדיים: (שמות ט. יז)

המתבונן בפרשיות של גאולת ישראל ממצרים, עומד נפעם כיצד פרעה הרשע מכביד לבו ולא משלח את בני ישראל מארצו על אף המכות הגדולות והקשות שחווה על בשרו. והן אמת שה' ב"ה אמר ואני אקשה את לבו ולא ישלח את בני ישראל, אך כבר ביארו חכמינו שזה בחמשת המכות האחרונות, מכיון שבראשונות הקשה לבו מרצונו. והוא דבר תימה כיצד מוכן לסבול ביתר שאת, מה גורם לו להיות עקשן עד כדי כך.

ונראה שביאור הדבר מתבאר מלשון הפסוקים, פרעה יושב על כסא המלכות ומסביבו נמצאים שריו ועבדיו. אם ישמע לקול ה' הרי השפיל עצמו מול שריו ועבדיו, מפני שהם לא היו בעד שחרור עם ישראל על אף אזהרות משה והמכות אשר חוו. הוא אשר נראה בפסוקים שתמיד נכללים עבדי פרעה ביחד עם פרעה, "ויכבד לבו הוא ועבדיו" (שמות ט. לד), "זאתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראוני" (לעיל), "ואני ועמי הרשעים" (שם כו). ובאמת כשעבדיו נכנעו גם הוא נכנע שנאמר "ויאמרו עבדי פרעה וכו' הטרם תדע כי אבדה מצרים" (שם י. י), ותכף כתוב "וישוב את משה ואהרן" (שם יא). אך כאשר הוכח לפרעה ועבדיו שעם ישראל רוצים לצאת כולם עם הילדים, ולא לעבוד את ה' כמבואר שם ברש"י שאין דרך הטף לזכות, סירבו לשלחם, שנאמר "ויגרש אותם מאת פני פרעה" (שם יא). למדנו כמה כח ההשפעה של החברה מסביב, שאדם מוכן לאבד עצמו ולהשחת, העיקר לא יכוף פניו נגד אנשים אחרים.

פעמים רבות ילד מתנהג בצורה מסוימת, לא בגלל שאבן הוא כזה, הוא באמת רוצה להיות ילד טוב, אך הוא מורד מפני שנמצא מול חברה וקשה לו מאוד לכפוף גאוותו ודבר זה מצוי אצל הנולדים במזל כסלו, אב וגם אייר. ועל כן העצה היא, לא להתעקש אתו על הדבר מול חבריו, אלא לומר לו להתמתן בחוץ או בחדר מסוים, ושם כאשר נמצאים עמו ביחידות להחזירו לדרך המוטב, ובנוסף לזאת כדאי מאוד להסביר לו מדוע שלחנו אותו החוצה או לחדר אחר מפני שאנו יודעים ומבינים שיהיה קשה לו לעשות תשובה מול כולם וכו', דעל ידי שנאמר לו זאת יבין וירגיש שאנו אוהבים אותו ומחפשים רק טובתו בלבד.

ופעמים ילד מתנהג בליצנות לא בגלל שבאמת מעוניין להיות ליצן החצר, אלא מפני שאינו כ"כ מקובל בחברה, וע"י התנהגותו זו מקבל תשומת לב מהסובבים ונבדרך כלל זה נמצא אצל ילדים שרמת הלימודים נמוכה, או שכישורי החברה שלהם ירודים מכל מיני סיבות שאין זה המקום לפרטם. ויש פעמים שדי בגערה והוא מפסיק זאת עד לפעם הבאה שיחזור לזה. אך יש פעמים שמוסיף ליצנות על ליצנות או שמתמם שכביכול אינו מבין מה עשה וילד קטן פעמים תמותו היא אמיתית ואין זה משחק, ולילד כזה צריך להסביר לו ברחל בתך הקטנה מה לא טוב במעשהו. והדרך הנכונה היא להתעלם ממעשיו. אלא שיש פעמים שעכ"ז ממשיך הוא בליצנותו, וע"כ יש לומר לו שיצא החוצה עד שירגיש שהינו מסוגל לשבת עמנו ברצינות כיאה לבן תורה. אך זו הדרך היא רק כאקמול המשכך כאב, ויש לטפל בדבר משרשו, ר"ל, ראשית להסביר לו שליצנותו לא מוסיפה לחכמתו, ואדרבה, גם החברה שצוחקת ממעשיו, אין צחוק זה מהתפעלות והערכה וכו'. ולאחר מכן לתת לו עצה והכוונה למשך תשומת לב חיובית ומוערכת, ואין זה מחייב בפן הלימודי וכי לא כל אחד בר הכי, אלא בפן החברתי כגון בעזרה לזולת, בחיוך, בשמחה וכיו"ב. וזכורני בילדותי שהיה בכיתתנו תלמיד כזה, והמתחך סיכם עם תלמיד זה, שכל יום קודם תחילת השיעור, יספר התלמיד משהו מצחיק שיצחיק את כולם (לא שטויות), ואכן זה עזר לו להיות רגוע ושלו בהמשך השיעור.

גם יש פעמים כשמוכיחים ילד על מעשה שעושה, במקום שישפיל ראשו ויבוש, הוא צוחק. וע"כ הגוער בו מוכיחו יותר ויותר. וייתכן והוא רוב הפעמים מאוד שאין צחוק זה אמיתי אלא מעושה, ר"ל מה שכיום אומרים צחוק של מבוכה. ובדרך כלל מבחינים בזאת. אך יש פעמים שיש ילדים שקשה מאוד מאוד להבחין זאת בהם, ובמיוחד כאשר אין רגילות להיות בנמצא עם ילד זה, וע"כ יש לתת דעת לדבר זה, דלפעמים הוי בגדר רציחה ממש, הממשיך להוכיחו לעיני רבים. וה' ב"ה יצילנו משגיאות, ויתקננו בעצה טובה לנהוג בדרכים ישרות.

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים,

סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,

פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

מחידושי רבותינו

מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל
ממכתב לרב הראשי לישראל הרב יצחק הלוי הרצוג זצ"ל
מספר המאור הגדול עמ' קמ"ג

מבטא ונוסח התפילה

בע"ה, ירושלים ת"ו, יום ה' כ"ד כסליו תש"א:

לכבוד מעלת הרב הגדול, רב ראשי בארץ ישראל, יצחק הלוי הרצוג שליט"א:

רב מאד נכבד. ירשני רום מעלתו להסדיר אמרים גלויים וידועים, שתורתנו הקדושה ניתנה בשפה העברית הבנויה על עשרים ושתיים אותיות, ולכל אות הברה מיוחדת וניכרת במבטאה. נוסף באותיות בג"ד כפ"ת שני מבטאים, החזק (בדגש) והרפה. וכל ישראל נחלו השפה הקדושה זאת ותנועות מבטאה, והיא היתה שפת נביאייהם, זקניהם, נשיהם, בניהם ובנותיהם:

אך כאשר גלו מעל אדמתם ונתפזרו לארצות שונות, לועזות בלשונות משונות, נשתכח מהם המבטא היסודי, לא ראי זה כראי זה. יש משנים החי"ת להכ"ף הרפויה, ויש שאין מבדילים בין הוי"ו להבי"ת הרפויה, ולא התי"ו הרפוי להסמ"ך, ולא האל"ף לעי"ן ועוד. וכמו כן, בהתנועות יש מדמים החולם להקמץ, או הקמץ לפתח.

ובקצתם הברה בלתי ברורה:

אמנם גולת ישראל העתיקה, הנדחה בנפת תימן, שמרה מבטא כל אות דגושה או רפויה, והוצאת כל תנועה בדיבור נשמע, ובהברה נרגשת. על פי השבע תנועות אשר חקקו זקני אבותיהם, תמונה לכל תנועה בניקוד ממעל לכל אות מתנועעת:

עברו יותר מאלפים שנים, והם מעונים ומטולטלים באיי ערב, ואת הלשון הערבית שפת יושבי הארץ למדו ולימדו לבניהם. גם חכמי הדורות בספרי חיבוריהם שתפו לשון הערבית, בדרך דומה לחבורי הגאונים גולי יתר ארצות ערב. עם כל זה לא טשטשה השפה הערבית את מבטא לשונם, אף שחסר ממנה הבי"ת הרפויה והפ"א הדגושה, וגם נעדר ממבטאה ארבע תנועות, הקמץ והחולם הצירי והשוא:

תוקף אמונתם ששפת הקודש היא הגברת, ושאר הלשונות, ואפילו שפחתה הערבית, כולם טפלים וחסרים, נתנה אומץ ברוחם לשמור המבטא וההברה לכל אות ותנועה, מדור דור עד היום הזה. ולא לבדם נשארה סגולה זאת, כי אם לכל ישראל:

ה' ממעון קדשו ראה את עני עמו ולחצם, ומארצות פזוריהם קיבצם, ושבו בנים לגבולם. ישראל גוי אחד בארץ אבותיו, תורת אמת ושפה טהורה בפי כלם. ואף שיש מפלגות בהגיונם, חביבים ישראל לפני בוראם. וכן כתוב ודגלו עלי אהבה, ואמר רז"ל ולגלוגו וכו'. אך ורק הקהלה התימנית חובה עליה מוטלת, שלא לחלל טהרת לשונה, ובחילופו לא תצא ידי חובתה בקריאת התורה, ונוסח התפלה והברכות וכו':

עתה שנתחסלה גולת ישראל מכל גלילות תימן, וזכתה לשוב לשבת בנחלת עבדי ה', יש לדאוג על המרגלית הזאת שהעלתה עמה, פן תמוש מפיה, ונמצאת מרגלית זו אובדת עליה ועל כל ישראל:

אם על המלך טוב, מאן מלכי רבנן, לתת צו להעמיד מורים להנוער התימני ללמדם תנ"ך וספרי הקודש, תפלה וברכות, לתמכס לשמור מבטא אבותיהם בדקדוקו ושלמותו, למען לנצח יעמוד זכרו. והיה לאות כבוד להאומה הישראלית, ולשפת נביאיה מלכיה וכהניה:

חובתי כבר עשיתי בהיותי בתוך הגולה, סדרתי חוברת לבאר תכנית הניקוד העליון מסורת הגולה התימנית, תמונתו יסודתו והשתלשלותו ויתר תועלויותיו. אם אדרש, אוכל להעתיקו ולהגישו לשום עליו עין הבקרת:

אבקש שליחה על אשר לא יכלתי לצאת ולבוא, לעלות וליראות לפני הדר כבודו, חולשת שנת הגבורות מנעה הטוב ממני:

האלדים אשר הצליח דרכי והגיעני לעיר זבולו, הוא ישלח מלאכו לשמרך מכל רע, ועליך יפרוש סכת שלומו, אמן כן יהי רצון:

בכל כבוד ויקר

עמרם ככמה"ר יחיא קרח הי"ו

בתימן רב ראשי

מחידושי רבותינו

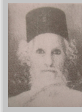
א"ל"ה ר'אשי ב"ית אבותם (שמות ו. יד)

ר"ת באר. וס"ת מיתה. ואפשר לרמוז כי הרוצה להיות ראש ושר ולהיות מרכבה לשכינה הנקראת בא"ר מה יעשה ימית עצמו עד למאד וכי אפשר לאדם להמית את עצמו והלא הוא מתחייב בנפשו אלא זהו ענין מ"ש בזה"ק, מאן דאיהו זעיר איהו רב. וכענין אז"ל הרוצה שיחיה ימות, ובמה ימית עצמו כשמקבל עליו היסורין באהבה כגון יסורי הדוחק של העניות ועוסק בתורה ובמצות מתוך עוני. א"נ שמקבל עליו חירופין וגידופין ובולם שפתיו מלהשיב חרפה וגידופין שמחרפין אותו בני אדם או ודאי נחשב לו למיתה. ואמרו בעלי התלמוד, טוביה דשמע ואדים חלפיה בשתא מאה, בני ראובן כלומר שיאמרו עליו ראו בן זה כמה נאים מעשיו ומתוקנים דרכיו, בכר אותיות רכב שהוא ודאי רכב אלדים מרכבה לשכינה דרופתקא דאוריתא, ישראל שיר אל כלומר שהקב"ה כ"י שומע לו ולתורתו כמלאכים המשוררים ומשרתים לפניו תמיד, חנוך כשמחנך עצמו מעט מעט לילך בעונה ויראה עד שזוכה לכמה פלאי פלאות, חצרון שתמיד ישיבתו ומשכנו בחצרות בתי כנסיות ובתי מדרשות, וכרמי שזוכה להיות מראשי ישיבות וסנהדריות שהיו יושבין בעגולה ככרם, אלה משפחות ראובן ר"ת גי' רל"ב ט' וס"ת תנ"ה כלומר שבזכות זה הוא ממשיך שפע לכל העולמות מראש ועד סוף בתחלה ממשיך החסדים מדי' שמות עסמ"ב לט' ספירות דז"א וממנו אל נוקביה ואח"ך ממשיך ה"ג למלכות מגי' אהי"הדבאימא שהם תנ"ה תנא ולא עוד אלא כמגרש הס"א ממנו אשר מתוכה בא הכאב והעצבות וישאר שמח בשמחת התורה אשר בה הוגה תמיד משפחת שמח ת"ף, ראובן או"ר ב"ן והשי"ת ימחול לנו עונותינו אכ"ר:

(כסף צרוף למוהר"ס צפירה זצ"ל)

פתרונות לפרשת 'שמות'

אחודה חידה! דבורה היא גלגול של צפורה, ועל כן היה ביניהן דברים דומים יעויין ב'מנוחת שלום' עמ' שי"א. הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו. מי בתמונה: הרב עווד זכריא. הזוכה בהגרלה: ינון סעדיה.

אלוהי חובה!
ה' נוספה ג' פעמים
לרמז שבאו גדודים
ואנחנו בה' חוסים
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת

שירה בת נח לוי בשכחע"י

לעילוי נשמת

מרדכי בן שלמה חסיד

ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב

ואודליה בת מנשה

לרפואת

יוסף בן משה דנין

בשכחע"י

מהליכות אבותינו

עושים ללא תמורה
למען שמו באהבה

בין הדברים שהתבלטו בהם אבותינו נע"ג, היא הגמילות החסדים אשר שררה ביניהם, הן בזמני שמחה כחתונות ולידות וכיו"ב, ולהבדיל בזמני תוגה וצעד כאבילות וכיו"ב, וגם מידי יום ביומו כהצלת גידול יתומים ועוד בדברים רבים. אשר כל אחד השתדל לסייע לשני ללא ליאות אף כאשר נצרך הדבר להשקיע זמן רב, וזאת ללא כל תמורה אלא לשם שמים.

ואף כשהגיעו ארצה המשיכו במעשיהם אלו לכבוד ה' ב"ה, גם כאשר אם היה מדובר בפעולות שאנשים אחרים היו גובים עליהם כסף רב. נעלה מעשה אחד שכולל בתוכו מעשים רבים, את מה שסיפרו על מארי יוסף עמר זצ"ל (ממושב ינון) אשר היה גדול בתורה למאוד, עד כדי כך שהראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל, ביקשו להיות אחראי על ענייני השחיטות בשכר, אך הוא סירב מרוב ענוותנותו. וכך סיפרו.

כאשר עלו ארצה, ראה שהתושבים של הישובים אשר סביב מקום מגוריו (ינון), אינם שוחטים כלל את העופות אלא טורקים את הדלת במשקוף על צוואר התורנגלת בשביל שתמות ויאכלוה. להצילם מעוון היה מסתובב בין כל הישובים ושוחט להם ללא כל תמורה. ופעם אחת פנתה אליו אחת הנשים ואמרה לו. מה זה עוור אם אתה שוחט לנו אבל אני לא יודעת איך להכשירות העוף? [כוונתה, איך להכשיר את העוף מדמו]. אמר לה הרב, את צודקת! ולכן ישב ולימדה איך להכשיר את העוף אחר שחיטתו.

ועל זה נאמר 'מזקנים אתבונן' (תהילים קיט. ק).

מקור חיים שכל בעליו

מעשה בגוי עשיר שכתב בצוואתו: חלקת האדמה שהנחתי מחוץ לחומות העיר, תינתן למי שחתך ה' פרנסתו. נכבדי השופטים התאמצו ויגעו לפרש את כוונת המצווה, ולא עלתה בידם. הסברים שונים ניתנו לצוואה, כגון: לתת צדקה לעניים, לפרוע חוב עבור לוויים, ועוד ועוד, אך הסבר מוכח לא נמצא. הצוואה הגיעה לידי האימאם, וגם הוא לא ידע כיצד לפרשה.

סוף דבר אמר האימאם: היודעים אתם מי יפתור את בעייתנו? רק החכם היהודי, עאלם (כלומר החכם) יחיא יצחק. שלח האימאם להביא לפניו את רבינו יחיא יצחק הלוי (הרב הראשי לתימן), והציג בפניו את הבעיה. עיין רבינו יחיא כהרף עין בצוואה, והשיב לאלתר: כוונת המנוח היא, לעשות מחלקת האדמה הזאת בית קברות. רבינו יחיא ביאר בנחת: גם לעניי שבעניים יש פרנסה, תהיה אשר תהיה. והראיה, שהרי עדיין הוא חי. רק המת הוא שאין לו פרנסה, ולא מגיע אליו שום שפע, כי נכרת מבין החיים. המבטים שהחליפו גדולי השרים ויועצי האימאם, העידו כאלף עדים על תדהמתם מחכמתו ופיקחותו העצומה של רב היהודים. ואין צריך לומר, שבעיני האימאם עלתה קרנו עשרת מונים.

(איש ימינו ח"ג עמ' רכא)

גדול הנהנה מיגיע כפיו...

להצלחת

ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וב"ב

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

ובעיני יצחק שם כתב: עיני רמב"ם פרק כ"א מהלכות איסוריביאה הלכה ט"ו, ובתשובתי עולת יצחק חלק ב' סימן רמ"א, ושם הארכנו וביררנו בס"ד עוד כמה פרטים. ואף שכל הפוסקים ראשונים ואחרונים כתבו שמנהג העולם להקל, וכ"ה דעת מרן הש"ע, מכל מקום ביארנו שם (אות ד' ד"ה ואיך) שבקהילותינו נהגו כפשט ההלכה שבגמרא קידושין דף יב: וברמב"ם הנז' לעיל, לאסור בכל זמן ובכל עניין, שכן היה המנהג שהנושא אשה כיון שאין לו בית בפני עצמו, הם דרים תוך בית-אביו דוקא [וכעין הנזכר בבבא בתרא דף צ"ח ע"ב. ושורר בשו"ת פרי השדה חלק א' סימן ס"ט שבזמן חז"ל היה הדרך שהבן דר אצל אביו כדמשמע בב"ב דף קמ"ד ע"א. וע"ע לקמן הלכות שמירת הברית סימן ר"ד הערה ל"ז ד"ה ורבי] ומקצים להם חדר מיוחד ונעול, אבל לא מציענו מי שהיה דר בבית-חמוי יעו"ש. ודע עוד כי אפילו אם היה צר המקום בבית-אביו, היה בונה לו בית לבדו, ואינו הולך לדור אצל חמיו אף כששם היה מקום מרווח. וכשביקר אצל חמיו, היה נחשב לבושת וחרפה שייחדו להם חדר לעצמם, אלא דרך-כלל הוא ישן עם האנשים והיא עם הנשים. ואפילו אצל אומות העולם שם, הקפידו בזה שלא ידור הבן אלא בבית-אביו ולא בבית-חמיו. ומהאיי טעמא נמשך הדבר גם בזמנינו שהבנים עם בניביתם באים לליל פסח לבית אביהם, והבנות הולכות אז עם בעליהן לבית חמיהן, אעפ"י שהם גרים בבית בפני עצמם ואפילו בשכונה נפרדת או עיר אחרת לגמרי, אבל אין לזה תורת מנהג כי עיקר הדבר מפני שכך היתה מציאות מגוריהם וכדבר האמור. וע"ע לעיל חלק א"ח הלכות הכנות הסדר סימן צ' סעיף י"ב. ואיתא בספר המטעמים חלק א' ענייני חתן וכלה דף ט"ז ע"ב אות כ"ט, טעם שנקרא הכנסת כלה ולא הכנסת חתן, מפני שהיו רגילים שלא להכניס חתן לבית-חמיו, כמו שאמרו חז"ל (בבא בתרא דף צ"ח: קל מספין, זה חתן הדר בבית-חמיו ע"כ. וע"ע בדברינו לקמן הלכות איסור ייחוד סימן ר"ג הערה ד', והלכות שמירת הברית סימן ר"ד הערה מ"א ד"ה והרמב"ם, והערה ק"ו, ולעיל חלק יו"ד הלכות אבילות סימן קפ"ד הערה י"ב, ובנפלאות מתורתך פרשת כי תצא על פסוק כי ישבו אחים יחדו. [ושו"ת החיים והשלום בהשמטות דף ק"ו סימן י"ג].

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב ישראל בן ש עאשרי זצ"ל ראש הקהילה היהודית בעיר מעראץ שבמחוז ירים לפני העלייה הגדולה לארץ. היה בקשרים עם מארי יחיא נחום לפקח על השחיטה ולעמוד על משמר הדת, והוסמך לרבנות ע"י חברי בי"ד צנעא. היה בעל חסד גדול בפרנסת החכמים, אורחים ועניי הסביבה. נפטר כ"א כסלו תשל"ז. תנצב"ה.

התודה...

הברכה...

לידידינו היקרים והנעלים, אשר רצון ה' עושים באמת ובתמים, וע"כ נותנים מהונם לסבסוד חזסעות לנרשמים החדשים להרבות תורה ויראה ולמנוע מרעין בישיין והם חפצים בעילום שמם הי"ז לאורך ימים ושנים יה"ד שיזכו לראות כל צאצאיהם הולכים בדרכי אבותינו הקדושים, ויהיו חייהם ללא מחסור ונותנים תמיד משלהם לאחרים, אנ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5 עלו לקרוא בס"ת בפרשות ויחי יבנימין כמנהג אבותינו הקדושים, הלא המה הילדים הצדיקים: מאיר עמר נ"י ניסים חסיד נ"י

שלמה מעטוף נ"י
שר שלום שמחי נ"י
הראל ושדי נ"י
אלעזר ססה נ"י
אחיאל שמחי נ"י

יה"ר שיגדלו במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, ויהיו תלמידי חכמים נכונים ויזועים, מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים.

גני ילדים / תלמוד תורה

"עשרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראב"י שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה
הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכח

ב'עשרת חיים' שומרים על קדושת הילדים, סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים, פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה